

د غزلو کتاب

پېژندگلو

دا د حضرت سلیمان علیه السلام غزلې دی چې د بنځې او د خاوند په مینځ کېنې د روحانی او جنسی مینې او محبت په حقله څرگندونه کوی. د واده نه پس د بنځې او خاوند جنسی تعلق د خدای پاک د مینې اظهار دے. بنځې او خاوندان دې د یو بل د بنو کارونو تعریف کوی او د یو بل پاپگیرنه دې کوی. د کامیاب واده دپاره د بنځې او خاوند تر مینځه صلاح مشوره او مسلسل رابطه کېنې اوسېدل پېر ضروری دی. وخت تېرېدو سره سره د دوی په مینځ کېنې مینه نوره هم مضبوطیږي که چرې دواړه د یو بل سره وفادار پاتې شی او تعلق هم برقرار وساتي. خدای پاک د واده بنیاد کېښودو او جسمانی اتحاد یې جوړ کړو. د حفظ کولو دپاره ۱:۲ آیت ”زه لکه د شارون د گلاب په شان یمه، او په پتو کېنې د لاله د گل په شان یمه.“

اول سرود

۱ د حضرت سلیمان خواره سرودونه.

محبویه

۲ بیا بیا می په خپلو شونډو سره ښکل کړه،

ځکه چې ستا مینه د میو نه زیاته مزه کړینه.

۳ ستا د عطرو خوشبوئی څومره ښکلې ده،

ستا نوم لکه د هغې د خوشبو په شان ده.

نو ځکه ټولې پېغلې په تا مئینې دینه

۴ زر شه، ما د خپل ځان سره بوځه،

ته زما بادشاه شه، ما خپلې کوټې ته بوځه.

ښځې

اے بادشاه مونږ څومره ستا دپاره خوشحاله یونه،

د میو نه زیات مونږ ستا د مینې صفت کوونه.

محبویه

دا رښتیا دی چې پېغلې په تا مئینې دینه.

٥ زه خو توره يمه خو بشكلي يمه،

اے د يروشلم جينکو،

د قيدار د خېمو په شان توره يمه

او د سليمان د خېمې د پردو په شان توره يمه.

٦ ما ته مه گورئ ځکه چې زه غنم رنگه يمه،

زما څرمنه نمر توره کړې ده.

زما وروپه ما سره وران وونه

او په زبردستی سره هغوی

په ما د خپلو انگورو خيال ساتلو.

نو بيا ما خپل خيال ونه ساتلو،

او نه مې د خپل انگور خيال وکړلو.

٧ ما ته ووايه، زما جانانه،

ته به نن خپله رمه څرولو له چرته بوځي؟

او ته خپلې گډې په غرمه کښې

د دمې دپاره چرته راغونډوي؟

نو بيا زۀ وڼې برقعه په سر سرگردانه شمه

او ستا د ملگرو په رمو کښې درپسې وگرځمه

محبوب

۸) اے په ټولو پېغلو کښې بنائسته محبوبې، که چرې تا ته دا پته نه وینه،

نو د رمو د پښو ښاپونو پسې شه روانه،

او خپل چېلی دې د شپانو د خېمو په خوا کښې وڅرونه.

۹) زما محبوبې، ته په ما دومره گرانه یڼه،

لکه د فرعون د شاهي آسپې په شان بنائسته یڼه.

۱۰) ستا انگي څومره بنائسته دینه،

او هغه ستا د غوړونو والو سره ځلیرینه.

او ستا غړی څومره بنائسته ده،

او د سرو سره څومره ښکلې ښکارینه.

۱۱) خو مونږ به د سرو زرو والی درته

او د سپینو زرو مری جوړې کړونه.

محبویه

١٢) كله چي زما شهزاده خپل كت كښي آرام كولونه،

نو زما د عطرو په خوشبويي كښي نشه نشه شونه.

١٣) زما جانان د مُر زونډې دښه،

زما په سينه پروت دښه

١٤) زما جانان د عين جدي د انگورو په

باغونو كښي د نكريزو د گل په شان دښه

محبوب

١٥) زما محبوبې، ته څومره بنائسته يڼه.

ته څومره حسينه يڼه،

سترگي دې د گوگوشكو په شان ښكلي دڼه.

محبوبه

١٦) ته ډېر ښكلې يې زما جانانه،

ته څومره زړه وړونكې يڼه،

شنه گيا ه به زمونږ بستره ويڼه.

١٧) د ديار لرگي به زمونږ د كور وي تيرونه،

او د خوشبوداره ديار لرگی زمونږ د کور دی تیرونه،

او د ديار ونه به زمونږ د کوتې چت وینه.

٢ (١) زه لکه د شارون د گلاب په شان یمه،

او په پتو کبني د لاله د گل په شان یمه.

محبوب

(٢) لکه چې په ازغو کبني د لاله گل وینه،

زما محبوبه د پېغلو په مینځ کبني داسې وینه.

محبوبه

(٣) لکه د سیب د ونې په شان په ځنگل کبني

زما جانان د نورو زلمو په مینځ کبني دېنه.

د هغه د سوری لاندې په کبېناستو دېره خوشحالېرمه،

او زما په خوله د هغه مېوې خوږې لگېږینه.

(٤) هغه زه د خپل ځان سره د مېلمنو حال ته روانه کړمه،

او زه یې په خپله مینه کبني ونغښتلمه.

(٥) د کشمشو سره یې ما ته طاقت راکړلو،

او د سيوانو سره پي زه تازه كړمه،

خكه د مينې په وجه مړاوي شوې ومه.

⑥ د هغه كس لاس زما د سر لاندې وونه،

او د هغه بنې لاس خائته راغاره ايستمه.

⑦ اې د يروشلم جينكو، ما سره ټينگه وعده وكړئ،

ترڅو چې مونږ پراته يونه مونږ به نه په عذابوئينه.

دويم سرود

محبوبه

⑧ وگوره، چې جانان مې راروان دېنه،

هغه په غرونو راخپښينه، او په غونډو ټوپونه وهينه.

⑨ زما جانان لکه هوسی او يا د خوان هوسی په شان دېنه،

وگوره هغه اوس زمونږ د دېوال شاته ولاړ دېنه،

هلته د كړكې د جال نه دننه كوټې ته گورينه.

⑩ زما جانان ما ته ووئيل،

محبوب

”زما محبوبې، راپاخه،

بنائسته محبوبې، راځه ما سره لاره شه.

۱۱) وگوره، ژمې تېر شو بارانونه ودرېدل او بس شونه.

۱۲) په زمکه گلونه رابنکاره شونه،

د سندرو وئيلو موسم رارسېدلې دېنه،

زمونږ په ملک کښې د گوگوشکو آوازونه اورېدلې کيږينه.

۱۳) د اينځر بوټو خپله وپرومې مېوه ونيوله،

او د انگورو بوټو د خپلو غوټو خوشبو خوره کرله.

راپاخه، راشه، زما محبوبې، زما بنائسته محبوبې،

راځه ما سره لاره شه.

۱۴) زما گوگوشکې په کمر کښې د گټانو شاته

خپل ځان پټ کړې دېنه.

زه ستا مخ ليدل غواړمه،

او ستا آواز اورېدل غواړمه.

ځکه چې ستا آواز خوږ دېنه،

او ستا مخ بشائسته دپنه.

⑮ لومپرې ونيسه، وپرې لومپرې ونيسه،

هسې نه چې هغوى د انگورو باغ تباہ کړينه،

خکه چې زمونږ د انگور بوټو غوتې نيولې دینه.“

محبويه

⑯ جانان زما او زه د جانان يمه،

هغه چې د لاله په گلونو کبې مزې کوبينه.

⑰ د سحر رڼا نه وړاندې زما جانانه،

چې شپه په ختمېدو شى، ما نه لار شه جانانه،

لکه د هوسى او يا د تکره هوسى په شان په کانيزه

غرونو باندې ما نه په ټوپونو او مستى سره لار شه.

⑱ ټوله شپه کله چې زه په خپل کت کبې پرته ومه،

د چا سره چې زه مينه کوم ما د هغه لټون وکړونه،

خو هغه رانه غلونه.

⑲ خو بيا ما خپل ځان ته ووئيل،

زۀ به پاڅېرمه او ټول ښار به ولټومه،

د هغه چا پسې به په چوکونو

او سرکونو کښې وگرځېرمه

چا سره چې زۀ مينه کومه.

نو زۀ ورپسې ښۀ وگرځېدمه

خو پيدا مې نه کړونه.

چوکيدارانو زۀ ودرولمه،

کله چې هغوی په ښار کښې گرځېدل.

ما د هغوی نه تپوس وکړلو،

”ولې تاسو هغه کس ليدلې دېنه

چا سره چې زۀ مينه کومه؟“

نو چې د هغوی نه لږ وړاندې لارمه

ما خپل جانان پيدا کړونه.

هغه مې راټينگ کړونه

او تلو ته مې پرې نه ښودلونه

او ما هغه د خپلي مور کور ته راوستونه

هغې کوټې ته په کومه کبني چې زه د مور

په گېډه شوې ومه.

۵) اے د يروشلم جينکو، ما سره ټينگه وعده وکړئينه،

ترڅو چې مونږ پراته يونه مونږ به نه په عذابوئينه.

درېم سرود

محبوبه

۶) چې د لوگي د ستن په شان دے هغه څوک دېنه

هغه زمونږ طرف ته راروان دېنه؟

چې فضا يې په مړ او لويانو خوشبوداره کړې ده نه،

او د سوداگرو په عطرو باندې خوشبوداره کړې ده نه؟

۷) دا د سليمان گاډۍ ده وگورئينه،

چې ورسره شپېته تکره کسان

په پرگله کبني راروان دينه،

د بني اسرائيلو د ټولو نه ښه فوجيان ورسره دينه.

۸ هغوی تُول په تُورو باندې سمبال دینه،

او په جنگ کبې هم ماهر دینه،

هر یو سره په ترخ کبې تُوره ده،

او هغوی په شپه کبې د بادشاه د

حفاظت کولو جوگه هم دینه.

۹ سلیمان بادشاه شاهي گاډی ځان دپاره

د لبنان د دیار د لرگو نه جوړه کړې ده نه.

۱۰ د هغې ستنې هغه د سپینو زرو نه جوړې کړې دینه،

او د هغې چت یې د سرو زرو نه جوړ کړې دینه،

او د هغې بالبتونه کاسنی دینه.

هغه د یروشلم د پېغلو په مینې سره بنائسته شوې وه نه.

۱۱ اے د یروشلم پېغلو راشی کنه،

او سلیمان بادشاه وگورئینه

هغه هغه تاج په سر کړې دینه

کوم چې د واده په ورځ مور ورکړې وونه،

ډېره د خوشحالی ورځ وه د هغه د ټولو نه.

محبوب

۴ (۱) اے محبوبې، ته څومره بسائسته ينه.

ته څومره نازينه ينه.

د نقاب نه شاته ستا سترگې گوگوشکې دینه.

ستا زلفی وُل وُل لکه د چپلو د رمو په شان دینه،

چې د جلعاد د غره نه لاندې راکوزیرینه.

(۲) ستا غابونه د سپینو گډو په شان دینه،

چې تازه ترې نه وړی خوا شوې وینه،

او تازه لمبولې شوې وینه.

هر یو غاب دې د بل سره جوړه دېنه،

یو هم کنډم شوې نه دېنه

(۳) شونډې دې تکی سرې دینه،

خوله دې ډېره بڼکلې بڼکارینه.

ستا انگی د نقاب شاته لکه د گلابی انار ځلیرینه.

٤) ستا غړی دومره بنائسته ده لکه د داؤد د بنار مناره،

چې د زرگونو بهادرانو په پالونو باندې شوې وی سینگار.

٥) ستا سینې لکه د هوسو د جوړه بچو په شان دینه،

چې د لاله په گلونو کېږي څرېږينه.

٦) د دې نه وړاندې چې د سحر باد ولگېږينه

او د شپې تياره چې په ختمېدو شينه،

زه به د مړ غر ته ورمنډه کړمه

او د لویانو غونډو ته به لاره شمه.

٧) زما محبوبې، ستا بنائست کامل دېنه،

په تا کېږي هيڅ عېب نشته دېنه.

٨) زما ناوې، د لبنان نه ما سره راشه،

د لبنان نه ما سره راشه.

د امانه د غره د څوکو نه راکوزه شه،

د حرمون او د سنير د څوکو نه ما سره راکوزه شه،

د زمرو د غارونو او د پړانگانو د غونډو نه راکوزه شه.

۹) اے زما دُنیا، اے زما ناوې، زما نه دې زړه وړې دېنه،

د سترگو په يوه اشاره دې ما نه زړگے وړې دېنه،

او د اميل يو غمی دې ما نه زړگے وړې دېنه.

۱۰) زما دُنیا، زما ناوې زه ستا په مينه کبې څومره خوشحاله یمه،

د میو نه څومره خوشحالونکی ده ستا مينه،

او ستا خوشبو د هرې مصالحې نه څومره بڼه ده.

۱۱) زما ناوې، ستا د شونډو نه د شاتو د کبېن په

شان خوړوالے راڅاڅپړينه،

ستا د ژبې لاندې شات او پي پراته دینه،

ستا د جامو نه لکه د لبنان د ديار په شان خوشبو راځينه

۱۲) اے زما محبوبې، ته زما بنده باغيچه ينه،

ته زما دُنیا ينه، او زما ناوې ينه،

زما پت باغ، زما پته چينه ينه،

۱۳) ته لکه د انارو باغيچه ينه،

د مزېدارو مېوو نه پکه ينه،

او خوشبو دې لکه د مشکو او عنبرو په شان ده نه،

١٤ چرته چې د مشکو، زعفرانو، دارچینو

او هر قسمه مصالحو بوتی پیدا کیرینه،

او عود، مُر او لویانو خوشبوداره عطر پیدا کیرینه.

١٥ تۀ د باغ چینہ ینہ،

تۀ د تازه اوبو کوهے ینہ

چې د لبنان د غرونو نه رابھیرینه.

محبویه

١٦ اے د شمال باده، راوالوځه،

اے د جنوب باده راشه،

زما په باغ باندې راوالوځه

او د هغه خوشبو هرې خوا ته خوره کړه.

زما جانانه خپل باغ ته راشه،

او د هغې بڼکې مېوې وخوره.

محبوب

۵ (۱) زما دُنیا، زما ناوې، زه په خپل باغ کښې

داخل شوې يم.

زه د مَر چير او خوشبوداره مصالحي راتولومه.

ما خپل گبين د شاتو سره وخورلونه،

او زه خپل پي او مې څښمه.

بښې

اې عاشقانو، وخورئ او وڅښينه.

او د مينې نه مست شئينه.

څلورم سرود

محبويه

(۲) زه اوده ومه خو زما زړه بېدار وونه،

غور شه. زما جانان ور ټکوينه.

”زما د زړه دُنیا او محبوبې ور کولاو کره،

زما گوگوستکې، زما بې عېبه مينې.

محبوب

زما سر په شبنم باندې لوند دېنه،

او د شپې پر مخې مې وپښتۀ لوندۀ کړی دینه.“

محبوبه

③ ما خو جامې ويستلې دینه،

نو دا بیا دوباره واچوم څۀ؟

ما خپلې پښې وینځلې دینه،

بیا دا دوباره په خاورو گنده کړم څۀ؟

④ زما جانان خپل لاس په ور کښې راوړد کړونه،

نو زما زړۀ د هغۀ دپاره په درزېدو شونه.

⑤ نو زۀ راپاڅېدم چې خپل جانان ته ور کولای کړمه.

زما د لاسونو نه عطر په څڅېدو شونه.

زما د گوتو نه د مړ چیر په څڅېدو شونه

کله چې ما د ور کُنده رابښکله.

⑥ ما خپل جانان ته ور کولای کړونه،

خو هغه بیا تلې وو، نو زۀ سخته پرېشانه شومه،

ما هغه ولټولو، خو هغه مې پېدا نه كړونه،

ما هغه ته آواز وكړونه،

خو هغه ما ته جواب رانه كړونه.

7 كومو څوكيدارانو چې په ښار كښې گشت كولونه

نو هغوى زه ونيولم، هغوى زه ووهمه

او په وهلو يې تکه شنه كړمه،

او د ښار د دېوالونو چوكيدارانو

زما د مخ نه پلو اوچت كړونه.

8 اے د يروشلم ښځو، ما سره دا وعده وكړئينه،

كه چېرې تاسو زما جانان وليدلو، هغه ته ووائينه

چې زه د هغه د مينې په وجه كمزورې شوې يم.

ښځې

9 اے په ټولو پېغلو كښې ښائسته جينې، ستا جانان

د نورو سړو نه كوم خاص خصوصيت لرينه؟

په هغه كښې داسې څه خاص دينه،

چې مونږ تا سره دا لوظ وکړونه؟

محبويه

⑩ زما جانان سور سپين دېنه،

او په لسو زرو کبښې د ټولو نه اعلى دېنه.

⑪ د هغه سر د سوچه سرو زرو دېنه،

د هغه وېسته ول دېنه،

او لکه د کارغه په شان تور دېنه.

⑫ د هغه سترگې د گوگوشکو په شان دېنه

چې د اوبو د چينو په خوا کبښې وينه

سپينې گوگوشکې لکه د پټيو په شان چې

د تالاب په خوا کبښې ناستې وينه.

⑬ د هغه انگي د باغ په شان دېنه،

چې د خوشبودارو بوټو نه ډک وينه.

د هغه شونډې د لاله د گل په شان دېنه،

لکه چې د مړ په چپر خوشبويه شوې وينه.

۱۴ د هغه لاسونه د سرو زرو سیخونه دینه،

چې په دې کبښې قیمتې کانی لگېدلی وینه.

د هغه بدن لکه د هاتی د غابونو په شان سپین دینه،

او چې په کبښې نیلم کانی لگېدلی وینه.

۱۵ د هغه پښې د سنگ مرمرو د ستنو په شان دینه

چې په سرو زرو کبښې لگولې شوې وینه.

د هغه شکل د لبنان د غرونو د خاص ديار په شان ښکارینه.

۱۶ هغه پېره خوږه خوله لرینه،

هغه په هر لحاظ زړه رابښکونکې دینه،

نو، اے د یروشلم ښځو،

زما جانان او زما آشنا دغه شان دینه.

ښځې

۶ ستا جانان چرته لارونه،

په ټولو پېغلو کبښې ښائسته جینی؟

ستا جانان چرته تلې دینه؟

چي مونږ تا سره د هغه تلاش وکړونه؟

محبوبه

٢ زما جانان خپل باغ ته راغلي دېنه،

خپل د خوشبويانو کټ ته،

چي خپله رمه په باغونو کښي وڅروينه،

او د لاله گلونه ترې نه راټول کړينه.

٣ جانان زما او زه د جانان يمه،

هغه چي د لاله په گلونو کښي مزې کوينه.

پينځم سرود

محبوب

٤ زما محبوبې، ته لکه د ترضا د بناړ په شان بنائسته ينه.

او، لکه د يروشلم په شان بنائسته ينه،

او په يو ځل ليدو دې ما نه زړگي وړي دېنه.

٥ سترگي دې ما نه واړوه،

ځکه چي زه يې بې وسه کړي يم.

ستا زلفی وُل وُل لکه د چپلو د رمو په شان دینه،

چې د جلعاد د غره نه لاندې راكوزیږینه.

ستا غابونه د سپینو گډو په شان دینه،

چې تازه ترې نه وړی خوا شوې وینه،

او تازه لمبولی شوې وینه.

هر یو غابن دې د بل سره جوړه دینه،

یو هم کنډم شوې نه دینه.

ستا انگی د نقاب شاته لکه د گلابی انار خلیږینه.

په شپېتو ملکو او په اتیا وینځو کبې

او په بې شمېره پېغلو کبې،

خو زه به بیا هم خپله گوگوشته که خوښومه،

زما کامله مینه، د خپلې مور ډېره خوښه ده نه،

او د هغه چا ډېره نیازینه چا چې زیږولې ده نه.

پېغلي هغه وینی او د هغې صفت کوینه،

تر دې چې شهزادگی او شاهي وینځي

د هغې د صفت سندرې وائينه.

❶ ”دا څوک ده چې لکه د سحر د رڼا په شان راوچتيرينه،

لکه د سپوږمۍ په شان بنائسته، او د نمر په شان ځليرينه،

او په يو ځل ليدو دې ما نه زرگۍ ورپه دېنه.“

❷ زه د غوزانو باغ ته لارمه

او وادۍ ته د گلونو د غوتو سيل ته لارمه،

د انگورو د ځيلو راټوکېدل ووينمه

او چې انارو گلونه کړۍ دۍ که نه

❸ زه په خپل ځان نه پوهېدمه،

او د عشق نه رپېدمه

لکه چې په شاهۍ گادۍ کښې سور يمه

بنجې

❹ واپس راشه، مونږ ته راواپس شه، اې د شولم پېغلې.

واپس راشه، واپس راشه چې مونږ تا دوباره وگورونه.

محبوب

تاسو د شولم دې پېغلي ته ولې گورئينه

کله چې هغه د گېډونکو د دوه صفونو

په مينځ کښې ډېره بنائسته گډيرينه؟

محبوب

۷ (۱) ستا پښې په خپلو کښې خومره ښکلې ښکارينه،

اے د شهزادگي لورې.

ستا غونډی پتونونه د قيمتی کانو په شان دینه،

لکه چې دا یو ماهر زرگر جوړ کړی وینه.

(۲) ستا نوم د یوې پیالی په شان دینه

لکه چې د خوشبوداره میو نه ډکه وینه.

ستا پښې لکه د غنمو د گېډی په شان دینه

چې گېرچاپېره ترې نه د لاله گلونه راتاو شوی وینه.

(۳) ستا سینې لکه د هوسو د جوړه بچو په شان دینه،

(۴) ستا غړی لکه د هاتی د غابنونو نه جوړه شوې مینارې په شان بنائسته ده

نه.

ستا سترگي د حسبون بناړ د ځلېدونكو تالابونو په شان دینه،

كوم تالابونه چې د دې بناړ د بيترايم دروازې سره دینه.

ستا پوزه د لبنان د برج په شان بنائسته ده نه

چې د دمشق بناړ ترې نه بنکارينه.

ستا سر لکه د کرمل د غره په شان اوچت دینه،

ستا د زلفو بنائست لکه د شاهي گلکاری په شان دینه

تر دې چې بادشاهان هم ستا د کمڅو د ولونو بنديوان دینه.

اے محبوبې، ته څومره بنکلي او حسینه ينه،

ته څومره د خوشحالو نه پکه ينه.

ستا قد او قامت د کجورې د ونې په شان دینه،

او ستا سيني د مېوو د غونچو په شان دینه.

ما وئيل زه به د کجورې ونې ته وخبږمه

او کجورو ته به يې لاس وروپمه.

ستا سيني دې د مېوو د غونچو په شان وينه،

او ستا د خولې خوشبو دې لکه د سيوانو په شان وينه.

۹) او ستا شونډې د اعلیٰ میو په شان دینه.

نو دا مے دې زما د جانان په غابونو

او شونډو باندې په نرمی سره وبهیرینه.

محبویه

۱۰) زه د خپل جانان یمه،

او د هغه زړه ما غواړینه.

۱۱) زما جانانه راشه، راځه چې بهر پتو ته لاړ شو نه

او هلته په کلی کبني شپه تېره کړو نه.

۱۲) راځه چې سحر وختی پاڅیرونه

او د انگورو باغونو ته لاړ شونه

چې د انگورو د خیلو راتوکېدل ووینو

او چې انارو گلونه کړی دی که نه،

هلته به زه خپله مینه تا ته وښایمه.

۱۳) هلته به د مړه غونو بوټو خپله خوشبو راپرېښي وینه،

او د ټولو نه ښې مېوې به زمونږ دروازې سره وینه،

نوي او زارۀ خوندونه،

جانانه کوم چې ما ستا دپاره ساتلی دینه.

۸ (۱) اے کاش چې تۀ زما دپاره لکه د ورور په شان وینه،

چا چې ما سره د مور په سینه خولۀ اېښې وینه.

نو کله چې تۀ ما په لار کېښې لیدلې نه

نو ما به تۀ بشکولې نه

او چا به هم په ما باندې اعتراض کولو نه.

(۲) ما به تۀ د خپل ماشومتوب کور ته راوستې وینه،

او هلته به تا ما ته سبق ښودلې وونه.

ما به درته د څښلو دپاره مزېدار مے درکړې وونه،

د خپلو خوړو انارو شربت به مې درکړې وونه.

(۳) ستا گس لاس به زما د سر لاندې وونه،

او ستا ښی لاس به ځانته راغاره ایستمه.

(۴) اے د یروشلم پېغلو، ما سره وعده وکړئینه،

مینه مۀ رابېداروئینه، ترڅو چې پې ونۀ غواړینه.

شپږم سرود

بنځې

٥ دا د صحرا نه څوک راروان دے نه،

چې خپل سر يې د محبوبې په اوږه باندې اېښے دېنه؟

محبويه

زه تا د سيب د ونې لاندې راپاڅومه،

په کوم ځای کېښې چې ته خپلې مور زېږولے ينه،

چرته کېښې چې په ډېر تکليف هغې ته زېږولے ينه.

٦ زما مينه په خپل زړه باندې لکه د مهر په شان ولگوه نه،

او په خپل لاس باندې ما لکه د مهر په شان ولگوه نه.

ځکه چې مينه لکه د مرگ په شان زوروره ده نه،

او د هغه غېرت تر عالم ارواح پورې رسيرينه،

او د مينې د اور شغلي ډيرې زورورې دينه.

٧ ډيرې اوبه د مينې اور مړ کولے نه شينه،

او نه سېلاب دا وړلے شينه.

کټ څوک غواړي چې په خپل ټول مال دولت سره مينه په بيعه واخلينه

خو د هغه قيمت به د مينې په مقابل کېنې حقير وشمېرلې شينه.

دوستان

⑧ زمونږ يوه وړه خور ده نه،

او لا تر اوسه د هغې سينې شوې نه دينه.

کټ څوک د هغې غوښتلو له را شينه

نو مونږ به څه کوو نه؟

⑨ کټ هغه لکه د يو دېوال په شان پېغله وې نه،

نو مونږ به د هغې د سپينو زرو د برج سره حفاظت کړې ونه.

او کټ هغه يوه دروازه وې نه،

نو مونږ به ورته د ديار تختې لگولې وې نه.

محبوبه

⑩ زه د يو دېوال په شان پېغله ومه،

او اوس زما سينې لکه د برجونه په شان دينه.

کله چې زما جانان ما ته گورينه،

نو هغه زما په کتلو باندې خوشحاليږينه.

①① د سليمان په بعل هامون کښې د انگورو يو باغ وونه،

کوم چې هغه ماليانو ته په اجاره ورکړې وونه،

هر يو به ورله زر د سپينو زرو سيکې ورکولې نه.

①② خو زما د انگورو باغ زما دې چې چا له پې ورکومه،

سليمانه، ما له د سپينو زرو زر سيکې مه راکوه نه،

خو زه به هغه چا ته د سپينو زرو دوه سوه سيکې ورکړمه،

څوک چې زما د باغ د مېوو خيال ساتينه.

محبوب

①③ زما محبوبې، ته چې په باغ کښې ژوند کوينه،

زما دوستان په دې انتظار کښې دینه

چې ستا آواز واورينه.

خو پرېږده چې زه واورمه

محبوبه

①④ زما جانانه، زر په منډه راشه،

او يا لکه د هوسی او د ځوان غرځه په شان راشه

خوشبوداره غونډو ته راشه.